

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Mgr. Petrem Košíkem, Ph.D., jako samosoudcem v právní věci

žalobkyně: **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.**

IČ: 638 39 997

se sídlem: Čs. Armády 786/20, 160 56 Praha

zastoupené advokátem Mgr. Markem Matinkou

sídlem Kubelíkova 1089/22, 130 00 Praha 3 – Žižkov

proti

žalovaným:

1) S&P Sales House s.r.o., IČ: 035 28 383

se sídlem: Dukelských hrdinů 976/12, 170 00 Praha

2) S&P Broadcasting a.s., IČ: 041 17 310

se sídlem: Dukelských hrdinů 976/12, 170 00 Praha

Obě zastoupené advokátem JUDr. Antonínem Hedrlínem, Ph.D.

sídlem Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7 – Holešovice

o zaplacení 1 564 117,72 Kč s příslušenstvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

t a k t o :

- I. Žalované jsou povinny společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni částku 1 564 117,72 Kč s 12,75% ročním úrokem z prodlení od 17. 9. 2024 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalované jsou povinny zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 199 504,80 Kč k rukám jejího právního zástupce Mgr. Marka Martina, advokáta se sídlem Praha, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:*Žaloba*

1. Žalobou ze dne 6. 11. 2024 se žalobkyně domáhala po žalovaných zaplacení částky ve výši 1 564 117,72 Kč s příslušenstvím a nákladů řízení, a to společně a nerozdílně. Žalobkyně je kolektivní správce autorských práv k hudebním dílům pro jejich užití v televizním vysílání a je oprávněna vlastním jménem vybírat a vymáhat autorské odměny. Dne 17. 12. 2020 uzavřela žalobkyně se žalovanou 1 prozatímní hromadnou licenční smlouvu o poskytnutí licence k užití hudebních děl s textem i bez textu při jejich televizním vysílání a při pořizování mechanických záznamů a rozmnoženin pro toto vysílání podle § 2371 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), a § 98a zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon (dále jen „AutZ“). Na jejím základě žalovaná 1 jednak nabyla oprávnění k užití repertoáru žalobkyně pro programové stanice Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV, a současně výslovně přistoupila k závazkům žalované 2 jako vysílatele těchto programů. Žalovaná 2 jako televizní vysílatel sdělovala chráněná autorská díla veřejnosti formou tzv. přímého dodání signálu (direct injection), tj. technickým procesem, v jehož rámci jsou programové signály stanic Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV dodávány žalovanou 2 dalším distributorům (např. O2, Vodafone, GO NET, TETA, SledováníTV.cz, PODA, Nej.cz, KT Kadaň, Grape SC, Fix PRO, WMS), kteří je dále přenášejí veřejnosti, aniž by byly programové signály v průběhu dodání přímo přístupné veřejnosti. Tento způsob sdělování veřejnosti byl s konečnou platností vymezen novelou AutZ č. 429/2022 Sb., provádějící směrnici SATCAB II, a promítl se do § 21 AutZ, který považuje dodávání programových signálů provozovateli přenosu i v režimu přímého dodání signálu za jediný akt sdělování veřejnosti, na němž se podílejí jak vysílatel, tak provozovatel přenosu a k němuž musí mít vypořádána autorská práva. Český zákonodárce současně pro takové užití stanovil režim rozšířené kolektivní správy, takže žalobkyně je oprávněna kolektivně spravovat i práva nositelů, kteří s ní nemají individuální smlouvu.
2. Žalobkyně má na základě vlastního monitoringu vysílání za prokázané, že podíl hudby ve vysílání stanic Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV v roce 2023 činil nejméně 80 % vysílacího času, přičemž tento závěr dokládá konkrétními monitoringy z prosince 2023. Z hlášení distributorů o počtu přípojek ke dni 31. 12. 2022 žalobkyně dovodila počet předplatitelských domácností, jimž byly poskytovány předmětné programy v roce 2023, a v souladu se svým sazebníkem pro neterestické vysílání (včetně přímého dodání signálu) stanovila minimální měsíční autorskou odměnu, po zohlednění slevy za tři programové stanice v celkové výši 1 292 659,28 Kč bez DPH, tj. 1 564 117,72 Kč včetně DPH za rok 2023. Tato částka byla žalovanou 1 (společně a nerozdílně se žalovanou 2) opakovaně fakturována jednotlivými fakturami ze dnů 4. 1. 2024, 30. 1. 2024 a 8. 8. 2024, avšak nebyla uhrazena; přes předžalobní

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

výzvu ze dne 9. 9. 2024 a následnou e-mailovou komunikaci žalované nadále odmítly částku odpovídající platnému sazebníku uhradit, resp. její oprávněnost a výši zpochybňovaly.

Vyjádření žalovaných

3. Žalované ve svých vyjádřeních ze dne 14. 12. 2024 uvedly, že žalobní nárok neuznávají v žádném rozsahu a navrhují, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a žalobkyni uložil povinnost nahradit jim náklady řízení.
4. Žalované zejména zpochybňují žalobkyní předložené monitoringy vysílání. Tvrdí, že z těchto podkladů není patrný způsob provedení ani metodika, na jejímž základě žalobkyně dospěla k tvrzenému minimálně osmdesátiprocentnímu podílu hudby ve vysílacím čase jednotlivých stanic. Tabulky vyhotovené žalobkyní nepovažují za dostatečný důkaz o rozsahu užití hudebních děl.
5. Dále žalované rozporují tvrzení žalobkyně o výši minimální autorské odměny podle licenční smlouvy a uvádějí, že žalobkyně neprokázala správnost výpočtu. Z těchto důvodů mají za to, že žalobnímu návrhu nelze vyhovět.

Další vyjádření žalobkyně

6. Žalobkyně v podáních ze dne 16. 6. 2025 a 26. 8. 2025 setrvala na svém žalobním návrhu a předložila doplnění důkazů k rozsahu užití hudby ve vysílání programů Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV. Soudu doručila DVD s audiovizuálními záznamy monitoringu vysílání z prosince 2023 a následně i odbornou analýzu zpracovanou společností Teramos Multimedia, s.r.o. Podle této analýzy činil podíl hudby ve vysílání Mňam TV dne 11. 12. 2023 - 90,8 %, u Hobby TV dne 14. 12. 2023 - 79,4 % a u Mňau TV dne 11. 12. 2023 - 100 % vysílacího času. Analýza byla provedena kombinací ručního vyhodnocení a softwarové detekce s rozdílem menším než 1 %.
7. K prokázání své aktivní legitimace žalobkyně doložila české překlady recipročních smluv s organizacemi PRS a ACUM, z nichž dovozuje oprávnění kolektivně spravovat práva autorů, jejichž díla byla ve vysílání užívána. Dále předložila důkazy vyvracející tvrzení žalovaných o absenci spolupráce s operátory O2 a Fix Pro, zejména snímky obrazovky z webových stránek žalovaných a z webového archivu. K námitce žalovaných o údajně „royalty-free“ povaze hudby z platformy Artlist žalobkyně uvedla, že obchodní podmínky této služby nevylučují povinnost hradit autorské odměny kolektivním správcům.

Další vyjádření žalovaných

8. Žalované ve svém doplnění vyjádření ze dne 18. 6. 2025 uvedly, že sice připouštějí existenci určité povinnosti hradit žalobkyni autorskou odměnu, avšak nikoli v žalované výši. Za přiměřenou považují pouze podstatně nižší částku, přibližně ve výši 20 % žalobního nároku, a navrhují, aby soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení ani v případě jejího částečného úspěchu.
9. Žalované namítají, že sazebník žalobkyně, resp. způsob jeho aplikace na vysílání formou přímého dodání signálu, je vůči vysílatelům diskriminační. Podle jejich názoru nerespektuje, že podle § 21 autorského zákona se na jediném aktu sdělování veřejnosti podílejí jak vysílatel, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

provozovatel přenosu, a odměna poskytovateli licence (žalobkyni) by měla být mezi obě tyto subjekty rozdělena.

10. Dále zpochybňují přiměřenost minimálních sazeb žalobkyně. Tvrdí, že minimální odměna několikanásobně převyšuje odměnu vypočtenou procentem z výnosů, že sazebník nezohledňuje skutečnou sledovanost programů ani hospodářský přínos užití hudby a že takto stanovené minimální sazby nejsou přiměřené ani nediskriminační ve smyslu § 98 a § 98e autorského zákona.
11. Žalované rovněž uvádějí, že hudba užívaná zejména na Mňau TV pochází převážně z platformy Artlist a má podle nich nízkou komerční hodnotu. Sledovanost programů Mňau TV se podle jejich tvrzení pohybuje pouze v desetinách procenta a u Mňam TV a Hobby TV kolem 1 %, což má zásadně snižovat přiměřenou výši odměny.
12. Konečně žalované namítají, že žalobkyně při výpočtu odměny nesprávně vychází z počtu přípojek jednotlivých distributorů, aniž by zohlednila skutečný počet předplatitelů. Tvrdí, že do výpočtu byly zahrnuty i přípojky operátorů, s nimiž žalované neměly smluvní vztah (např. O2, Fix Pro), a jejichž předplatitelé proto nemají být pro účely výpočtu odměny bráni v úvahu.

Návrh na položení předběžné otázky Evropskému soudnímu dvoru

13. Žalované ve svém dalším doplnění vyjádření ze dne 22. 8. 2025 rozvedly svou právní argumentaci k výkladu § 21 autorského zákona ve vztahu k přímému dodání signálu a **navrhly, aby soud položil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžné otázky**. Tvrdí, že přímé dodání signálu představuje podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 samostatný způsob užití děl, avšak zároveň jediný akt sdělování veřejnosti, na němž se podílejí jak vysílatel, tak provozovatel přenosu. Podle názoru žalovaných proto kolektivní správce nemůže po vysílateli požadovat odměnu odpovídající celému aktu sdělování veřejnosti, ale pouze odměnu přiměřenou jeho podílu, zatímco zbývající část má být hrazena provozovateli přenosu.
14. Žalované proto navrhly, aby soud položil Soudnímu dvoru EU následující předběžné otázky:

Jsou kolektivní správci oprávněni požadovat celou výši odměny za pouhý podíl vysílací organizace na jediném aktu sdělování veřejnosti spočívajícím v přenosu programů prostřednictvím přímého dodání signálu jako požadují po vysílatelích při vysílání, kdy vysílatel je výhradně povinen bradit odměnu za vysílání jako celý jediný akt sdělování veřejnosti?

Je takovýto požadavek kolektivních správců diskriminační vůči vysílacím organizacím přenášející programy prostřednictvím přímého dodání signálu?

Provedené dokazování – skutkové hodnocení věci

15. Z výpisu ze spolkového rejstříku vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. **L 7277** soud zjistil, že žalobkyně je od 22. 1. 1996 zapsána jako právnická osoba, jejímž účelem je kolektivní správa majetkových autorských práv k hudebním a dalším dílům podle autorského zákona. Z rozhodnutí Ministerstva kultury ČR č.j. 4449/2001 ze dne **28. 2. 2001, ve znění rozhodnutí č.j. 1306/2003 ze dne 30. 1. 2003**, soud zjistil, že žalobkyni bylo uděleno a následně rozšířeno oprávnění k výkonu kolektivní správy práv k hudebním

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

dílům s textem i bez textu, a to v rozsahu práv povinně i dobrovolně kolektivně spravovaných, včetně práv na rozmnožování, rozšiřování, pronájem, půjčování, vysílání, kabelový přenos, zpřístupňování a jiné způsoby užití.

16. Z výpisů z obchodního rejstříku soud zjistil, že obě žalované jsou právnickými osobami zapsanými v tomto rejstříku. **První žalovaná, společnost S&P Sales House s.r.o.,** IČO: 03528383, je od 29. 10. 2014 zapsána jako společnost s ručením omezeným. Předmětem její podnikatelské činnosti je zejména výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, včetně výroby, rozmnožování, distribuce, prodeje a pronájmu zvukových a zvukově-obrazových záznamů a poskytování reklamních a marketingových služeb. Základní kapitál první žalované činí 200 000 Kč. **Druhá žalovaná, společnost S&P Broadcasting a.s.,** IČO: 04117310, je od 27. 5. 2015 zapsána jako akciová společnost. Předmětem její činnosti je zejména provozování televizního vysílání a další podnikatelská činnost podle živnostenského zákona. Základní kapitál druhé žalované činí 2 000 000 Kč.
17. Z **prozatímní hromadné licenční smlouvy a dohody o narovnání uzavřené mezi žalobkyní OSA, z.s., a první žalovanou S&P Sales House s.r.o.** (případně ve spojení se společností S&P Broadcasting a.s.) soud zjistil, že tato smlouva postrádá datum, avšak na každé straně textu je parafována. Dále z této smlouvy soud zjistil, že žalobkyně jako kolektivní správce poskytla žalovaným licenci k užití hudebních děl s textem i bez textu v rámci televizního vysílání programů Mňam TV, Mňau TV a později Hobby TV v období let 2017–2020. Smluvní strany v dokumentu podrobně stanovily výši autorských odměn podle sazebníku OSA v závislosti na podílu repertoáru OSA ve vysílání jednotlivých programů, jak je vyjádřen v tabulkách pro roky 2017 až 2020, a **zároveň dohodly způsob úhrady těchto odměn formou splátek a případného následného vyrovnání rozdílů.** Soud z listiny také zjistil, že mezi stranami zůstává sporný jak samotný podíl hudby zastupované OSA ve vysílání (zejména s ohledem na užití hudebních děl prostřednictvím knihoven Artlist a Envato), tak otázka, zda vysílání prostřednictvím kabelových a satelitních operátorů představuje sdělování veřejnosti podle § 21 autorského zákona, anebo tzv. direct či parallel direct injection, při němž má být odpovědnost za úhradu odměn na těchto operátorech. Dokument rovněž obsahuje ujednání, podle něhož v případě, že strany nedospějí k nové hromadné licenční smlouvě či k dohodě o výši odměn, je žalobkyně oprávněna domáhat se zaplacení částky odpovídající obvyklé autorské odměně určené podle autorského zákona.
18. Z **rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 25. 10. 2016, č.j. RRTV/3126/2016-FIA, ze dne 25. 10. 2016, č.j. RRTV/3124/2016-FIA, a ze dne 26. 9. 2017, č.j. RRTV/13745/2017-smu,** soud zjistil, že druhé žalované, společnosti S&P Broadcasting a.s., byla udělena licence k provozování televizního vysílání programů Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV (původně Kutil TV). Licence byly uděleny jako vysílání šířené prostřednictvím zvláštních přenosových systémů na dobu 12 let od právní moci jednotlivých rozhodnutí. Z uvedených rozhodnutí soud dále zjistil, že všechny tyto programy jsou vysílány v českém jazyce, v celodenním rozsahu 24 hodin denně, a jsou zaměřeny na vaření a životní styl (Mňam TV), domácí zvířata (Mňau TV) a kutilství a volnočasové aktivity související s bydlením a životním stylem (Hobby TV). Vysílání je směřováno zejména na území České a Slovenské republiky a probíhá prostřednictvím neveřejných IP sítí na základě smluv s provozovateli převzatého vysílání. Stejně skutečnosti soud zjistil také z **výpisu ze seznamu provozovatelů vysílání** vedeného Radou pro rozhlasové a televizní vysílání.
19. Z **monitoringů vysílání TV Mňam ze dne 11. 12. 2023, TV Mňau ze dne 11. 12. 2023 a Hobby TV ze dne 14. 12. 2023** soud zjistil, že u **TV Mňam** činila uvedeného dne celková Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

doba měřeného vysílání 7 200 sekund (tj. 2 hodiny), z čehož 6 015 sekund **představovala užitá hudba**, tedy **přibližně 83,5 % celkové stopáže**. Z této hudby bylo 5 900 sekund vedeno jako neidentifikovaná hudba a 115 sekund jako hudba identifikovaná (cca 1,6 % celkové hudby). Zpráva obsahuje seznam jednotlivých pořadů, upoutávek, reklamních spotů a předělů, včetně jejich stopáže a – tam, kde byla hudba identifikována – i údajů o interpretovi, autorovi, albu a názvu skladby. **U TV Mňau činila dne 11. 12. 2023 celková doba měřeného vysílání rovněž 7 200 sekund, z toho 7 094 sekund připadalo na hudbu, tedy přibližně 98,5 % vysílacího času.** Hudba byla v rozsahu 5 593 sekund evidována jako neidentifikovaná a v rozsahu 1 501 sekund jako identifikovaná, což odpovídá přibližně 20,9 % identifikované hudby a 78 % neidentifikované hudby. Zpráva opět podrobně rozepisuje jednotlivé pořady, reklamní bloky a předěly včetně konkrétních údajů o stopáži a – u identifikované hudby – i o skladbách a jejich autorech. Monitoring **Hobby TV ze dne 14. 12. 2023** uvádí, že celková doba měřeného vysílání činila 7 200 sekund, přičemž **hudba byla užitá** v rozsahu 5 541 sekund, tedy **přibližně 77 % vysílacího času**. Z této hudby bylo 5 387 sekund označeno jako neidentifikovaná hudba a 154 sekund jako hudba identifikovaná (cca 2,1 % celkové hudby). Zpráva obsahuje výčet jednotlivých pořadů, upoutávek a reklam s vyznačením celkové stopáže, stopáže hudby a údajů o identifikovaných hudebních skladbách.

20. Dále z **programové nabídky „Řazení programů Vodafone TV“**, která je interním materiálem Vodafone, bylo zjištěno, že Hobby TV HD, Mňau TV a Mňam TV HD jsou součástí programové nabídky Vodafone TV. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, Vodafone Czech Republic a.s., 4. čtvrtletí 2022, kabel – s catch-up“** – formulář OSA, bylo zjištěno, že v režimu kabel s funkcí catch-up bylo u Hobby TV 368 658 HD přípojek a u Mňam TV 250 295 přípojek, zatímco Mňau TV je v seznamu uvedena s nulovým počtem přípojek. Dále z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, Vodafone Czech Republic a.s., 4. čtvrtletí 2022, kabel – bez catch-up“** – obdobný formulář OSA bylo zjištěno, že v tomto režimu bylo u Hobby TV a Mňau TV 0 přípojek a u Mňam TV 237 983 přípojek. Pokud jde o **počet přípojek O2 Czech Republic a.s, zde soud z „Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce s technologií mikrovlnné systémy – catch-up, pro 4. čtvrtletí 2022“** zjistil, že u Hobby TV 0 přípojek, u Mňam TV 295 817 přípojek a u Mňau TV 0 přípojek. Dále z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, O2 Czech Republic a.s., 4. čtvrtletí 2022, IPTV – s catch-up“** soud zjistil, že v IPTV síti bylo u Mňam TV 119 603 přípojek a u Mňau TV 0 přípojek. Hobby TV v tomto hlášení, není evidováno. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, GoNET s.r.o., za 4. čtvrtletí 2022, s catch-up“** soud zjistil, že v tomto režimu bylo u Hobby TV 52 941 přípojek, u Mňam TV 52 941 přípojek a u Mňau TV rovněž 52 941 přípojek, vždy shodně v SD i HD. Z navazujícího **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, GoNET s.r.o., za 4. čtvrtletí 2022“** byl zjištěn tentýž počet 52 941 přípojek u všech tří programů souhrnně bez rozlišení SD/HD. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, TETA s.r.o., za 4. čtvrtletí 2022, kabelové rozvody – bez catch-up“** soud zjistil, že programy Mňau TV a Hobby TV jsou v seznamu televizních stanic uvedeny, každý bez vyplnění počtu přípojek (prázdné políčko = 0), Mňam TV 4930 SD přípojek. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, sledovanitv.cz, za rok 2022, s catch-up“** soud zjistil, že v tomto hlášení jsou programy Hobby TV, Mňam TV a Mňau TV uvedeny každý na samostatném řádku s počtem 81 887 HD přípojek, přičemž tento počet je vykázan shodně pro všechny tři programy. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, PODA a.s., za 4. čtvrtletí 2022, IPTV – s catch-up“** soud zjistil, že u Hobby TV, Mňam TV a Mňau TV se jednalo ve všech třech případech shodně o 61 422 HD přípojek. Z **„Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, Nej.cz s.r.o., za 4. čtvrtletí 2022, IPTV – s catch-up“** soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

zjistil, že v tomto režimu bylo u Hobby TV 20 509 SD přípojek, u Mňam TV 99 003 SD přípojek a u Mňau TV 20 381 SD přípojek. Z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce Nej.cz s.r.o., za 4. čtvrtletí 2022, bez catch-up**“ soud dále zjistil, že Hobby TV a Mňau TV je v seznamu uvedena s nulovým počtem přípojek a program Mňam TV má uveden 10 733 SD přípojek. Z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, KT Kadaň, za 4. čtvrtletí 2022, bez catch-up**“ soud zjistil, že v kabelové síti bez catch-up bylo u Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV shodně 6 044 HD přípojek, a z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce KT Kadaň, za 4. čtvrtletí 2022, s catch-up**“ soud dále zjistil, u Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV shodně 67 SD přípojek. Z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, Grape SC, za 4. čtvrtletí 2022, s catch-up**“ soud zjistil u Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV shodně 12 164 HD přípojek. Z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, FixPro, za 4. čtvrtletí 2022, s catch-up**“ soud zjistil, u Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV shodně 9 319 SD přípojek. Z „**Hlášení počtu přípojek pro kolektivního správce, WMS, za 4. čtvrtletí 2022, s catch-up**“ soud zjistil, že tento operátor v IPTV síti soud zjistil u Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV shodně 1 587 HD přípojek.

21. Ze **sazebníku autorských odměn za vysílání a přenos vysílání, platný od 1. 1. 2023** soud zjistil, že u televizního vysílání tabulka C – výpočet měsíční minimální odměny v případě neterestického a kombinovaného vysílání (po kabelu, satelitem, IP TV či obdobnou technologií se měsíční minimální autorská odměna rovná částce 51,94 Kč za každých jeden tisíc předplatitelských domácností a v případě hudebních kanálů 77,28 Kč za každých tisíc předplatitelských domácností, a to u každé vysílací stanice téhož vysílatele, avšak minimálně vždy alespoň 4 111,72 Kč za měsíc a stanici, když u uvedeného sazebníku není uvedeno přímé dodání domácnosti.
22. Z **faktury č. 2218352301 ze dne 4. 1. 2024** soud zjišťuje, že OSA vyúčtovala žalované č. 1 (společnosti S&P Sales House s.r.o.) splátku na minimální autorskou odměnu za rok 2023 pro stanici Mňam TV ve výši 173 318,40 Kč bez DPH, tj. 209 715,26 Kč včetně DPH. Z **faktury č. 2218362301 téhož dne soud zjistil**, že jako splátka minimální autorské odměny za rok 2023 pro stanici Hobby TV byla vyúčtována částka 87 376,20 Kč bez DPH, tj. 105 725,20 Kč včetně DPH. Z **dopisu ze dne 8. 8. 2024** adresovaného žalované č. 2 (společnosti S&P Sales House s.r.o.) **se kterým jsou spojeny faktura č. 2226502301**, znějící na částku 110 771,13 Kč a **faktura č. 2226482301** znějící na částku 215 248 Kč (obě vystavené dne 8. 8. 2024 a obě adresované žalované č. 1) soud zjistil, že těmito fakturami byl vyúčtován doplatek autorské odměny za rok 2023 pro stanice Hobby TV (počet předplatitelů kanálu 614 598, doplatek 219 077,11 Kč) Mňau TV (počet předplatitelů kanálu 734 090, doplatek 366 034,89 Kč) a Mňam TV (počet předplatitelů kanálu 1 243 765, celkový doplatek 446 852,68 Kč).
23. Dále soud z **předžalobních výzev ze dne 9. 9. 2024 zjistil**, že žalobkyně prostřednictvím advokáta vyzvala S&P Broadcasting a.s. a S&P Sales House s.r.o. k úhradě doplatku autorských odměn za rok 2023 z prozatímní hromadné licenční smlouvy uzavřené dne 17. 12. 2020. Ve výzvách jim přičítá solidární odpovědnost za licence k programům Mňam TV, Mňau TV a Hobby TV a vyčísluje minimální roční odměnu částkou 1 292 659,28 Kč, přičemž požaduje úhradu dosud neuhrazené části ve stanovené lhůtě. Obě předžalobní výzvy byly žalovaným doručeny stejného dne 13. 9. 2024. Na uvedené reagoval zástupce žalovaných JUDr. Antonín Hedrlín, Ph.D. **přípisem ze dne 7. 10. 2024**, ze kterého soud zjistil, že žalovaná č. 1 (S&P House s.r.o.) nepopírá povinnost hradit autorské odměny, avšak zpochybňuje jejich výši, odmítá solidární odpovědnost se žalovanou č. 2 (S&P Broadcasting a.s.). Obě žalované

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

Namítají nepřiměřenost sazeb OSA (zejména u přímého dodání signálu, při nízké sledovanosti a u jednoduché hudby na Mňau TV) a žádají vysvětlení metodiky výpočtu počtu přípojek.

24. **Ze smlouvy o vzájemném zastupování a jejím dodatku**, podepsané organizacemi SACEM a OSA dne 23. března a 23. dubna 1997 soud zjistil, že první z těchto smluv je datována 16. 4. 2012, další dodatek je datován dne 10. 4. 2009. Dále ze **smlouvy mezi ASCAP a OSA ze dne 21. 10. 1963** soud zjistil, že ASCAP udělil OSA nevýhradní oprávnění licencovat v Československu nedramatické veřejné provozování děl z repertoáru ASCAP, včetně rozhlasového a televizního vysílání a kabelových přenosů, vybírat za tato užití odměny a tyto jednou ročně vyúčtovat a odvádět ASCAP podle dohodnutých pravidel rozúčtování mezi autory a nakladateli. Ze smlouvy mezi **BROADCAST MUSIC, INC. (BMI) a OSA datované pro účely této smlouvy obdobím od 1. 1. 1985** soud dále zjišťuje, že jde o vzájemnou licenční dohodu, v níž OSA uděluje BMI pro území Spojených států nevýhradní oprávnění k vysílání a jinému veřejnému provozování děl z repertoáru OSA (mimo „velká práva“) a BMI uděluje OSA totéž oprávnění pro území Československa k dílům ze svého repertoáru, přičemž každá strana platí druhé odměny podle sazeb uplatňovaných vůči vlastním autorům a nakladatelům. Soud ze **smlouvy o vzájemném zastupování mezi OSA a nizozemskou organizací BUMA datované dne 9. 1. 1997** zjistil, že si strany vzájemně poskytly výlučné oprávnění udělovat na „svých“ územích licence k veškerým veřejným provozováním hudebních děl z repertoáru druhé společnosti (s výjimkou velkých práv) a vybírat za ně autorské odměny, včetně oprávnění vést za tato práva soudní a jiná řízení. Z korespondence ze dne 20. 3. 2006 a 6. 4. 2006 soud dále zjišťuje, že v návaznosti na řízení Evropské komise ve věci CISAC se obě organizace dohodly, že tato oprávnění budou nadále nevýhradní, že pro satelit, internet a kabel se mandát obou společností v Evropě vztahuje na celé území EHP a že některá územní a koordinační ustanovení smlouvy (čl. 6 II a čl. 11 II–IV) se považují za neplatná a vypuštěná s účinností od 1. 3. 2006.
25. Z výstupů webové stránky (databáze) **CIS-NET** (CIS-Net je mezinárodní síť databází pro kolektivní správce autorských práv, kterou provozuje organizace CISAC a která slouží k výměně údajů o hudebních dílech a nositelích práv po celém světě) soud zjistil, jak je u jednotlivých konkrétních skladeb rozděleno autorství a nakladatelská práva a které organizace kolektivní správy (OSA, zahraniční society) jsou k nim příslušné a v jakých podílech a teritoriích. Dále mají stránky doložit, že dané skladby skutečně patří do mezinárodně spravovaného repertoáru (nejsou „royalty free“) a že pro ně existují identifikátory a záznamy v CIS-NET, z nichž lze odvodit, komu náleží autorské odměny za jejich užití v ČR.
26. Z **tabulek TV Hobby 14. 12. 2023, TV Mňau (11. 12. 2023) a TV Mňam (11. 12. 2023)** soud zjistil, že byla provedena minutáž vysílání uvedených televizních stanic. Z uvedeného se podává, že vysílání bylo sledováno v měřeném úseku 2 hodin denně. Ke každému dni jsou uvedena procenta podílu hudby na vysílání a procenta identifikované a neidentifikované hudby; tato procenta lze použít jako relativní údaj o tom, jak velká část vysílání byla hudební a jak velká z této hudby byla identifikována. U všech tří stanic existuje podrobný list „Identifikovaná hudba“, který obsahuje několik stovek jednotlivých záznamů (řádků) identifikovaných hudebních použití, což prokazuje, že ve vysílání se v dané dny vyskytovalo značné množství konkrétně určených hudebních děl.
27. Z barevného **koláčového grafu Výsledky sledovanosti** soud zjišťuje, že jde o výsledky měření podílu na sledovanosti televizních stanic za období 1. 1. až 31. 12. 2024 pro skupinu 15+ za celý den. Graf vyjadřuje procentní podíl jednotlivých televizních stanic (ČT1, ČT2, ČT24, ČT sport, Nova, Prima, Barrandov, tematické kanály atd.) a souhrnnou kategorií „Jiné Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

reportované + Ostatní: 6,10 %“, přičemž jako zdroj dat je uvedena ATO – Nielsen, živě + TS0-3, web ato.cz. S uvedeným pak souvisí listiny s názvem „**Mňam TV – Měření sledovanosti**“ a „**Mňau TV – Měření sledovanosti**“ za období 1. 12. až 31. 12. 2024 soud zjišťuje, že u obou programů je sledovanost vykazována v řádu stovek až nejvýše jednotek tisíc diváků denně, přičemž dokumenty obsahují pouze sloupcové grafy počtu diváků, zapnutí kanálu, průměrné a kumulativní doby sledování, bez vyjádření podílu na celkovém televizním trhu. Z obdobného měření sledovanosti Mňam TV za období 1. 1. až 31. 1. 2025 soud zjišťuje, že sledovanost žalované 1 zůstává v obdobně nízkých absolutních hodnotách. Z uvedené ho soud zjistil, že žalovaná 1 má dlouhodobě pouze marginální počet diváků, což je v souladu s jejím zařazením do kategorie „jiné reportované“ s celkovým podílem 6,10 % všech těchto menších stanic dohromady.

28. **Z faktury č. 20414381**, znějící na částku 199 USD za předplatné služby „Music Pro“, vystavené žalované 1 (S&P Sales House s.r.o.) izraelskou společností Artlist Ltd. dne 26. 1. 2023 soud zjistil, že žalované 1 byla za užití produktu Music Pro účtována uvedená částka 199 USD. S tímto důkazem souvisí **Profesionální licence Artlist, kde jsou jednotlivé podmínky užití**. Ze kterých soud u **bodu 10**: zjistil, že podle tohoto ustanovení uživatel je oprávněn díla z této databáze sdělovat veřejnosti a vysílat jej. Nicméně tato licence se nevztahuje na placení autorských honorářů kolektivním správcům.
29. **Z excelové tabulky s názvem „MNAU_EPIZODY_HUDBA-Artlist.xlsx“** soud zjistil se jedná o seznam epizodách programu Mňau TV s hudbou. Tabulka obsahuje sloupce „Epizoda“, „Track name“, „Autor“, „Zdroj/Licence“ a „Stopáž/min“, přičemž je v ní zaznamenáno celkem 692 epizod a 653 různých hudebních skladeb, u nichž je vždy uveden zdroj/licenční původ (včetně skladeb z platformy Artlist). Dále uvedené soud hodnotí jako skutkové tvrzení strany žalované, neboť se jedná o její tvrzení bez dalších konkrétních důkazů.
30. **Z emailu ze dne 8. 3. 2023** zaslaného T. I. H. z Mňam TV, Hobby TV a Mňau TV R. Z. ze společnosti O2 Czech Republic a.s., bylo soudem zjištěno, že v této korespondenci žalovaná žádá o dokončení smlouvy na přebírání vysílání stanice Mňam TV do služby O2TV a namítá, že O2 již přebírá jejich vysílání bez písemného souhlasu. V témže e-mailu uvádí návrh odměny 3,5 Kč za jednoho abonenta v rozšířeném balíku programů, s možností slevy při odběru dvou či tří kanálů. Z následné odpovědi R. Z. **ze dne 10. 3. 2023** soud zjišťuje, že O2 navrhuje osobní schůzku v sídle společnosti za účelem projednání podmínek spolupráce, přičemž e-mail výslovně obsahuje doložku, že nemá povahu návrhu na uzavření smlouvy a smlouvy O2 uzavírá jen v písemné formě nebo dle všeobecných podmínek.
31. **Dále z monitoringu společnosti Teramos Multimedia, s.r.o o výskytu hudby** a hudebního podkresu představující grafické zpracování vysílání s hudbou a bez hudby soud zjistil, že s hudbou je 79,4% vysílání, pokud jde o Hobby TV, a pokud jde o Mňam TV, jedná se vysílání s hudbou 90,8 %, bez hudby 9,2 % a u Mňau TV 100% jednotlivých vysílání. Dále soud zjistil, že podle **registru smluv rady pro rozhlasové a televizní vysílání**, je tato služba využívána právě RRTV.
32. **Z instrukce k naladění Mňam TV prostřednictvím Vodafone či UPS Slovenská republika**, což představuje návod k použití soud zjistil, že žalovaná propaguje své vysílání prostřednictvím těchto vysílatelů.

Právní přepisy

33. **Podle § 21 odst. 1 AutZ** vysíláním díla rozhlasem nebo televizí se rozumí zpřístupňování díla rozhlasem či televizí a jiné takové zpřístupňování díla jakýmkoli jinými prostředky sloužícími k šíření zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření bezdrátově nebo po drátě, včetně šíření po kabelu nebo vysílání pomocí družice, původním vysílatelem. Vysíláním díla rozhlasem nebo televizí se rozumí také dodávání programových signálů původním vysílatelem provozovateli přenosu podle § 22, přestože programové signály nejsou během takového dodání přístupné veřejnosti. Užití díla podle věty druhé se považuje za jediný akt sdělování veřejnosti, na němž se podílejí, nikoli však společně a nerozdílně, vysílatel a provozovatel přenosu podle § 22 a k němuž musí oba získat licenci pro svůj podíl na takovém sdělování veřejnosti; ustanovení § 97d odst. 1 písm. a) bodů 1 a 2, § 97d odst. 1 písm. c), § 97e odst. 4 písm. c) a n) a § 98c odst. 5 se použijí obdobně. Na provozovatele přenosu se nepoužijí odstavce 5 až 7;
34. **Podle § 22 odst. 1 AutZ** přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla současným, úplným a nezměněným přenosem vysílání díla rozhlasem nebo televizí bezdrátově nebo po drátě, uskutečňuje-li je jiná osoba než vysílatel takového vysílání, bez ohledu na způsob, jakým tato osoba získává pro tyto účely signály nesoucí zvuky nebo obrazy a zvuky nebo jejich vyjádření určené k příjmu veřejností od původního vysílatele. Ustanovení § 21 odst. 3 věty druhé platí obdobně; **podle odst. 2** kabelovým přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání díla je takový přenos rozhlasového nebo televizního vysílání díla podle odstavce 1, který se uskutečňuje po kabelu nebo mikrovlnným systémem, bez ohledu na způsob, jakým jiná osoba, než vysílatel takového vysílání získává pro tyto účely signály nesoucí zvuky nebo obrazy a zvuky nebo jejich vyjádření určené k příjmu veřejností od původního vysílatele. Ustanovení § 21 odst. 3 věty druhé platí obdobně.
35. **Podle § 95a odst. 1 AutZ** kolektivní správce je právnická osoba tvořená nositeli práv, která na základě uděleného oprávnění ke kolektivní správě vykonává pro tyto nositele práv jako jediný nebo hlavní účel své činnosti kolektivní správu a která není založena za účelem podnikání ani jiné výdělečné činnosti nebo která je řízena svými členy; **podle odst. 2** oprávnění ke kolektivní správě se nevyžaduje pro poskytování licencí k právům k užití hudebních děl online vztahujících se na území více než jednoho z členských států Evropské unie nebo států tvořících Evropský hospodářský prostor, jsou-li poskytovány osobou se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo některého ze států tvořících Evropský hospodářský prostor, která takové licence poskytuje v souladu s právními předpisy státu, na jehož území má sídlo.
36. **Podle § 98a odst. 1 AutZ** kolektivní správce je povinen o fungování mechanismu podle odstavců 1 až 5 informovat na svých internetových stránkách; **podle odst. 2** hromadnou smlouvou se pro účely tohoto zákona rozumí licenční smlouva uzavřená mezi kolektivním správcem a uživatelem, kterou kolektivní správce poskytuje oprávnění k výkonu práv v rozsahu všech předmětů ochrany, k nimž spravuje práva (dále jen „repertoár“), nebo k části svého repertoáru. Platí, že touto smlouvou je dostatečně určité vymezen předmět poskytnutého oprávnění ve vztahu ke každému předmětu ochrany, k němuž kolektivní správce práva spravuje, aniž je třeba předměty ochrany jednotlivě určit; **podle odst. 3** hromadnou smlouvou se pro účely tohoto zákona rozumí licenční smlouva uzavřená mezi kolektivním správcem a uživatelem, kterou kolektivní správce poskytuje oprávnění k výkonu práv v rozsahu všech předmětů ochrany, k nimž spravuje práva (dále jen „repertoár“), nebo k části svého repertoáru. Platí, že touto smlouvou je dostatečně určité vymezen předmět

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

poskytnutého oprávnění ve vztahu ke každému předmětu ochrany, k němuž kolektivní správce práva spravuje, aniž je třeba předměty ochrany jednotlivě určit.

37. **Podle § 98e odst. 1 AutZ** nestanoví-li sazby odměn vybíraných kolektivními správci tento zákon, stanoví je sazebník kolektivního správce (dále jen „sazebník“) a jsou vždy uvedeny bez daně z přidané hodnoty; **podle odst. 2** sazby odměn stanovené sazebníkem musí vycházet z objektivních a nediskriminačních kritérií a být ve vztahu k těmto kritériím přiměřené; **podle odst. 3** při stanovení sazeb odměn sazebníkem se přihlédně k účelu, způsobu, rozsahu a okolnostem užití předmětu ochrany, zejména a) k tomu, zda k užití předmětu ochrany dochází při výkonu podnikání nebo jiné výdělečné činnosti; b) k přímému nebo nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu, který uživatel získá z užití nebo v souvislosti s užitím předmětu ochrany; c) k charakteru a specifikům místa nebo oblasti, ve které dochází k užití předmětu ochrany; d) k četnosti využití ubytovacích prostor, v nichž dochází k užití předmětu ochrany; e) k počtu nositelů práv, pro které kolektivní správce vykonává kolektivní správu, včetně počtu nositelů práv, pro které tak činí na základě smluv podle § 97g odst. 1 písm. a); f) k počtu osob, kterým bylo dílo sděleno způsobem podle § 19; a g) k hospodářské hodnotě služeb poskytovaných kolektivním správcem.
38. **Podle § 1892 odst. 1 o.z.** kdo bez dlužníkovy souhlasu ujedná s věřitelem, že za dlužníka splní jeho dluh, stává se novým dlužníkem vedle původního dlužníka a je spolu s ním zavázán společně a nerozdílně; **podle odst. 2** zajistila-li dluh původního dlužníka třetí osoba, nelze proti ní nastoupit pro neplnění dluhu novým dlužníkem, ledaže k tomu dala souhlas.
39. **Podle § 2371 o.z.** smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva autorské dílo užit v původní nebo zpracované či jinak změněné podobě, a to určitým způsobem nebo všemi způsoby užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném.

Skutkové a právní hodnocení věci

40. Soud v posuzované věci hodnotil důkazy ve smyslu ust. § 132 o.s.ř. a to každý důkaz zvlášť a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti.

Posouzení návrhu na položení předběžné otázky

41. Žalované navrhly, aby soud podle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie předložil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 ve vztahu k přímému dodání signálu a rozsahu oprávnění kolektivních správců požadovat autorskou odměnu za tento způsob sdělování veřejnosti. Podle žalovaných není výklad unijní úpravy jednoznačný a je nezbytné, aby Soudní dvůr vyjasnil, zda může kolektivní správce požadovat po vysílací organizaci odměnu odpovídající celému jedinému aktu sdělování veřejnosti, nebo pouze odměnu přiměřenou podílu vysílatele na tomto aktu, přičemž zbývající část by měla být hrazena provozovateli přenosu.
42. Podle čl. 267 SFEU může soud členského státu požádat Soudní dvůr o výklad unijního práva, považuje-li jej za nezbytný pro rozhodnutí ve věci. Povinnost předložit předběžnou otázku dopadá pouze na soudy, jejichž rozhodnutí nelze napadnout opravným prostředkem podle vnitrostátního práva. Městský soud v Praze takovou povinnost nemá. Nicméně podle ustálené judikatury Ústavního soudu (např. náleze ze dne 8. 1. 2009, sp. zn. II. ÚS 1009/08; náleze ze dne 24. 11. 2020, sp. zn. I. ÚS 865/20) je povinen racionálně a srozumitelně Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

odůvodnit, proč návrhu účastníka na položení předběžné otázky nevyhoví, a vypořádat se s jeho unijněprávní argumentací.

43. Soud proto posoudil, zda výklad relevantních ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 a jejich transpozice do českého právního řádu vyvolává takové pochybnosti, které by odůvodňovaly zásah Soudního dvora. Uvedená směrnice byla do českého právního řádu transponována zákonem č. 429/2022 Sb., jenž doplnil zejména § 21 a § 22 autorského zákona o úpravu přímého dodání signálu a koncepci jediného aktu sdělování veřejnosti, jak byla rozvinuta v judikatuře SDEU, zejména v rozsudku Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. 10. 2011 ve spojených věcech C-431/09 a C-432/09 (Airfield).
44. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaná v rozhodném období dodávala své programové signály přímo provozovateli přenosu, aniž byly v této fázi přístupné veřejnosti. Jedná se tedy o model přímého dodání signálu (direct injection) ve smyslu § 21 odst. 3 AutZ. Podle judikatury SDEU představuje v takovém případě vysílání žalované a následný přenos signálu provozovatelem přenosu jediný akt sdělování veřejnosti.
45. Rozlišení rolí vysílající organizace a provozovatele přenosu nemění nic na tom, že žalovaná je subjektem, který rozhoduje o zařazení děl do programu, sestavuje programovou nabídku a nese odpovědnost za obsah vysílání, z čehož Městský soud v Praze dovozuje, že uvedené je právně významnější než samotný přenos. Tento závěr odpovídá i judikatuře SDEU k pojmu „sdělování veřejnosti“, když Rozsudek SDEU (čtvrtého senátu) ze dne 7. 3. 2013, ve věci C-607/11 (ITV Broadcasting) klade důraz na aktivní a nezbytný zásah subjektu do zpřístupnění děl veřejnosti, přičemž rozhodující je, kdo činí rozhodnutí o zpřístupnění obsahu veřejnosti, nikoli samotné technické zajištění přenosu (srov. body 31–33, 39–40 rozsudku ITV Broadcasting). Dále uvedená skutečnost také vyplývá z rozsudku SDEU (devátého senátu) ze dne 19. 11. 2015, ve věci C-325/14 (SBS Belgium vs SABAM).
46. Skutečnost, že technické zajištění přenosu k jednotlivým koncovým uživatelům provádí provozovatel přenosu, nemá vliv na povinnost žalované jako vysílající organizace. Otázka povinností provozovatele přenosu ani není předmětem tohoto řízení a nemá vliv na existenci ani rozsah povinností žalované.
47. Námitka žalované, že v případě přímého dodání signálu by měl být provozovatel přenosu povinen hradit kolektivnímu správci odměnu ve stejném rozsahu jako vysílající organizace, není důvodná. Autorský zákon výslovně rozlišuje mezi vysíláním (§ 21) a přenosem vysílání (§ 22) a stanoví pro oba subjekty odlišné povinnosti. Rozdílné zacházení je objektivně odůvodněno rozdílnou povahou jejich činností a odpovědností v rámci jediného aktu sdělování veřejnosti, jak potvrzuje i rozhodnutí SDEU ve věci Airfield (bod 36) a ve věci SBS Belgium [bod 38].
48. Skutečnost, že jednotlivé členské státy mohou v rámci transpozice směrnice zvolit odlišné techniky a že v některých právních rádech může být rozdělení licenčních povinností upraveno jinak, sama o sobě neznamená rozpor české úpravy s unijním právem. Směrnice ponechává členským státům prostor pro stanovení konkrétních mechanismů licencování, pokud je zachována koncepce jediného aktu sdělování veřejnosti a odpovědnost vysílající organizace za užití děl v rámci její činnosti. Soud v této souvislosti zohlednil i právní úpravy některých členských států, zejména Francie (Code de la propriété intellectuelle, čl. L. 122-2, L. 122-4,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

L. 217-1)¹ či Německa (Urheberrechtsgesetz, § 15, § 20, § 20b)². V žádné z těchto úprav není výslovně stanoveno rozdělení licenčních povinností mezi vysílající organizaci a provozovatele přenosu v případě přímého dodání signálu; praxe se navíc mezi státy liší, někde se na úhradě podílejí oba subjekty, jinde je povinnost určena smluvně nebo je poplatek vybírán pouze od jednoho z nich. Tyto rozdíly však neznamenají rozpor české úpravy s unijním právem, ale naopak potvrzují, že směrnice ponechává členským státům prostor pro volbu konkrétní transpoziční techniky.

49. Princip rovného zacházení nevyžaduje, aby vysílající organizace a provozovatel přenosu nesli totožné povinnosti, neboť jejich postavení a funkce v rámci sdělování děl veřejnosti jsou odlišné. Rozdílné povinnosti vyplývající z § 21 a § 22 AutZ jsou objektivně odůvodněné a soud v nich nespatřuje projev libovůle ani diskriminace.
50. Soud proto neshledal žádné rozumné pochybnosti o souladu české právní úpravy s unijním právem ani o jasnosti výkladu relevantních ustanovení. Výklad § 21 a § 22 AutZ ve světle směrnice 2019/789 a judikatury SDEU je jednoznačný a nečiní potíže. Jedná se tedy o případ *acte clair* ve smyslu judikatury SDEU (např. rozsudek SDEU ze dne 6. 10. 1982, ve věci C-283/81, *Cilfit* a rozsudek SDEU ze dne 10. 6. 2021, ve věci C-561/19, *Consortio Italian Management*).
51. Z uvedených důvodů soud návrhu žalovaných na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie nevyhověl. Zároveň má soud za to, že výše uvedené závěry dostatečně odpovídají i na otázku odpovědnosti žalovaných, pokud jde o jejich povinnost hradit licenční poplatky za licence poskytnuté žalobkyní.

Pasivní a aktivní legitimace účastníků

52. Po vyřešení teoretické části, týkající se výkladu § 21 a § 22 AutZ a jejich souvztažnosti ve vztahu k odpovědnosti žalovaných za licenční platby, jakož i otázky položení (resp. nepoložení) předběžné otázky, se soud zabýval problematikou pasivní legitimace obou žalovaných společností. Pasivní legitimace žalované 2) jako vysílatele je dána a z provedeného dokazování má soud za prokázanou i pasivní legitimaci žalované 1). Pasivní legitimace žalované 2) vyplývá z prozatímní licenční smlouvy a dohody o narovnání mezi žalobkyní (OSA) a žalovanými [bod 10], jakož i z navazujících faktur ze dne 4. 1. 2024 a 8. 8. 2024 a dopisu ze stejného dne [bod 15]. Tyto skutečnosti žalovaná 1) nijak nezpochybňuje. Aktivní legitimace žalobkyně vyplývá ze zákona, z výpisu ze spolkového rejstříku, z oprávnění Ministerstva kultury ze dne 28. 2. 2001 a ze smluv o vzájemném zastupování [bod 8 a 17]. Ani aktivní legitimace žalobkyně není v posuzované věci nikterak sporována.

Rozsah užívané hudby a způsob vysílání

53. Pokud jde o množství použité hudby, soud vycházel z monitoringů vysílání, z nichž je patrné, že hudba tvoří převážnou část vysílacího času jednotlivých kanálů. U stanice TV MŇAM představovala podle monitoringu ze dne 11. 12. 2023 hudba 83,5 % celkového vysílacího času; u stanice TV MŇAU podle monitoringu ze stejného dne 98,5 %; a u stanice Hobby

¹ https://www.legifrance.gouv.fr/codes/texte_lc/LEGITEXT000006069414/2025-12-20

² https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_urhg/englisch_urhg.html

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

TV podle monitoringu ze dne 14. 12. 2023 77 %. Obdobná zjištění vyplývají i z monitoringu společnosti Teramos Multimedia, s.r.o., kde se podíl hudby pohybuje mezi 79,4 % až 100 % u jednotlivých stanic. Soud považuje tato zjištění za relevantní i s ohledem na skutečnost, že služby uvedené společnosti využívá rovněž RRTV [bod 24]. Z programové nabídky Řazení programů a z Hlášení počtů přípojek soud dále zjistil odpovídající počty přípojek, byť sledovanost uvedených kanálů se podle dostupných údajů pohybovala v řádu stovek, maximálně tisíc diváků denně. Soud rovněž dospěl k závěru, že pokud žalovaná instruuje své diváky k naladění svého kanálu u konkrétních poskytovatelů signálu, dokládá tím svůj úmysl vysílat prostřednictvím těchto poskytovatelů (v daném případě Vodafone či UPC SR) [bod 25]. Tento úmysl vyplývá také z emailové komunikace mezi žalovanou 2) a společností O2 [bod 23].

Povinnost žalovaných uhradit licenční odměnu

54. Z uvedeného soud dospěl k závěru o odpovědnosti žalovaných za dodaný televizní signál a jejich povinnosti uhradit kolektivnímu správci licenční odměnu. Žalobkyně účtovala licenční oprávnění k hudbě v souladu s příslušným sazebníkem [bod 14 a 15], a jelikož žalované licenční odměnu ve stanoveném termínu neuhradily, domáhala se žalobkyně její úhrady prostřednictvím předžalobní výzvy [bod 16].

K námitce užití hudby z platformy Artlist

55. K obraně žalované, spočívající v tvrzeném užití děl na základě profesionální licence Artlist, soud uvádí, že samotná platforma v bodu 10 svých podmínek výslovně uvádí, že tato licence se nevztahuje na placení autorských honorářů kolektivním správcům. Požadavek žalobkyně je tak v souladu se zákonem i s provedenými skutkovými zjištěními. Neodpovídá proto skutečnosti tvrzení žalované, že by použitá hudba byla tzv. royalty-free hudbou. Pokud jde o tvrzenou nízkou komerční hodnotu či omezený hospodářský přínos hudby použité žalovanou 2), tato okolnost není pro posuzovanou věc relevantní, neboť autorský zákon v § 2 odst. 1 definuje pouze autorské dílo, přičemž hudební dílo je jedním z jeho druhů. Autorský zákon s pojmy typu „nízká komerční hodnota“ či „omezený hospodářský přínos“ neoperuje.

K námitce proti výpočtu odměny podle počtu přípojek (§ 96f AutZ)

56. Pokud jde o námitku žalované týkající se výpočtu odměny podle počtu přípojek, aniž by bylo zohledněno skutečné množství předplatitelů či skutečných uživatelů, jedná se o námitku ve smyslu § 98f AutZ, kterou soud v tomto řízení není oprávněn řešit. Podle § 98f odst. 1 věty první AutZ je kolektivní správce povinen do 31. srpna kalendářního roku uveřejnit návrh sazebníku spolu se zdůvodněním na svých internetových stránkách. Dále toto ustanovení stanoví, že pokud některá z osob vyzvaných k vyjádření, nebo uživatel, který má s příslušným kolektivním správcem uzavřenu smlouvu podle § 98 odst. 1 písm. a) nebo b) pro daný způsob užití, uplatní v uvedené lhůtě písemné námitky, je kolektivní správce povinen s ní do dvou měsíců důvody těchto námitek projednat. Podle § 98f odst. 3 AutZ se návrh sazebníku vůči nesouhlasící osobě považuje za neodsouhlasený; obdobně to platí vůči uživatelům jí sdruženým nebo zastoupeným. Vůči ostatním uživatelům se návrh sazebníku považuje za odsouhlasený při splnění podmínky uvedené v odstavci 2. Nedojde-li ke sjednání sazebníku postupem podle odstavce 1, je nesouhlasící osoba nebo kolektivní správce oprávněn podat návrh soudu na rozhodnutí sporu o určení sazby odměny uvedené v návrhu sazebníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

57. Uvedené představuje specifickou procesní úpravu, kterou autorský zákon záměrně konstruuje mimo rámec obecného občanského soudního řádu, a to právě proto, aby otázky tvorby a přezkumu sazebníku byly řešeny v samostatném, předem vymezeném řízení, jež umožňuje účast dotčených subjektů již v okamžiku jeho vzniku. Tento postup tvoří zcela odlišný typ řízení než řízení o zaplacení, podle již stanoveného sazebníku, v němž již možnost úpravy ceny dána není. Účelem § 98f AutZ je zajistit transparentní, předvídatelný a participativní proces tvorby sazebníku, v němž mohou uživatelé uplatnit své námitky v době, kdy lze konstrukci sazebníku ještě ovlivnit. Přezkum sazebníku je proto vyhrazen výlučně tomuto řízení a nemůže být suplován řízením o zaplacení, které má zcela odlišný předmět i funkci. Soud se tak v tomto řízení — byť k námitce žalované — nemůže výší ani samotným stanovením sazebníku zabývat, neboť by tím nepřípustně zasáhl do procesu, který zákonodárce svěřil jinému mechanismu a jiné fázi. Jak vyplývá z procesněprávní konstrukce § 98f AutZ, přezkum sazebníku musí být zahájen na počátku jeho tvorby, nikoli až ex post v návaznosti na hospodářské výsledky či jiné okolnosti, jak se žalovaná snaží činit v tomto řízení. Jelikož žalovaná tento postup v příslušné fázi nevyužila, nemůže být její námitka směřující proti konstrukci sazebníku v tomto řízení úspěšná.

Závěr o důvodnosti žaloby

58. Soud proto uzavírá, že žaloba je důvodná v plném rozsahu. Žalovaná neuhradila licenční odměnu stanovenou podle platného sazebníku a její námitky směřující proti jeho konstrukci či výši nelze v tomto řízení uplatnit ani přezkoumávat. Nebyl tak zjištěn žádný relevantní důvod, který by mohl povinnost žalované zpochybnit.

Náhrada nákladů řízení

59. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Tarifní hodnota sporu je dána žalovanou částkou 1 564 117,72 Kč; při této tarifní hodnotě činí mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby 14 580 Kč a paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč (do 31. 12. 2024 ve výši 300 Kč).
60. Žalobci náleží plný nárok na náhradu nákladů řízení, které sestávají z nákladů na zastoupení advokátem takto:

za úkony do 31. 12. 2024 náleží dle tehdejšího znění § 7, § 8 odst. 1, § 11 a § 13 AT:

a. 3× odměna advokáta za úkon právní služby á 14 580 Kč bez DPH

- za převzetí a přípravu zastoupení dne 4. 4. 2024,
 - sepis a podání předžalobní výzvy dne 9. 9. 2024 a
 - sepis a podání žaloby dne 6. 11. 2024;
- celkem 43 740 Kč bez DPH

b. 3× náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 AT á 300 Kč bez DPH
celkem 900 Kč bez DPH.

za úkony po 1. 1. 2025 náleží dle § 7, § 8 odst. 1, § 11 a § 13 AT:

c. 8× odměna advokáta za úkon právní služby á 14 580 Kč bez DPH

- za prostudování spisu dne 22. 4. 2025 (§ 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. f) AT, ½ úkonu),
 - účast na jednání dne 5. 5. 2025,
 - písemné podání ve věci samé dne 20. 6. 2025,
 - účast na jednání dne 26. 6. 2025,
 - písemné podání ve věci samé dne 26. 8. 2025,
 - prostudování spisu dne 15. 9. 2025 (§ 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. f) AT, ½ úkonu),
 - účast na jednání dne 3. 11. 2025 (dva úkony vzhledem k délce jednání) a
 - písemné podání ve věci samé – závěrečný návrh dne 18. 11. 2025;
- celkem 116 640 Kč bez DPH

d. 8× náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 AT á 450 Kč bez DPH
celkem 3 600 Kč bez DPH

61. Mimosmluvní odměna za celkem 11 úkonů právní služby tak činí 160 380 Kč a paušální náhrada hotových výdajů 4 500 Kč, tedy celkem 164 880 Kč bez DPH
Při sazbě 21% DPH ve výši 34 624,8 Kč tak

celková náhrada nákladů řízení za právní zastoupení činí 199 504,80 Kč vč. DPH.

62. O lhůtách k plnění bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 28. listopadu 2025

JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D.
Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.